

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 15. 3. 2018

Číslo: Ročník 28 (2018), Číslo 1

Sekce: Šumné knihovny

Název článku: Byla malá, ale naše. Už nebude... MALÁ!!!

Autor: Jana Růžová

Zdroj: <https://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20180104>

Byla malá, ale naše. Už nebude... MALÁ!!!

Jana Růžová

Půjčování knih má u nás v Urbanicích dlouhou tradici. Již v roce 1918 byl založen spolek Sdružení dorostu československého venkova, který vlastnil knihovnu. V roce 1920 bylo obcím kromě uzákonění vedení pamětních knih také nařízeno, aby pečovaly o vzdělávání svých občanů. Spolek tedy daroval svou knihovnu obci, aby ji mohli využívat všichni občané. Tehdy knihovna vlastnila 310 svazků.

Ve svých počátcích byla knihovna umístována vždy v domě knihovníka. Významný byl pro naši knihovnu rok 1951, kdy byla přestěhována do č. p. 44, nyní kulturního domu, dříve klubovny při národním výboru.

Dalším významným datem byl 9. prosinec 1953. Oběžníkem byla stanovena změna oficiálního názvu Místní lidová knihovna na Knihovna osvětové jizby. Vedením knihovny byla pověřena paní Marie Sládková - moje teta, která svou funkci zastávala až do své smrti v roce 1988. A od té doby zde působím já.

„Knihovna v kulturáku“ byla centrem kulturního a společenského života obce. Díky Osvětové besedě byly pořádány besedy a různé akce a promítány filmy. Občané zde společně sledovali pořady v prvním televizním přijímači v obci a třeba v roce 1964 tady bylo promítnuto 35 filmů. Po sloučení obcí přešla funkce pořádání společenských akcí do obce střediskové - Praskačky.

Ale knihovna, ta v Urbanicích zůstala. A po dlouhou dobu to byla dokonce knihovna středisková s pobočkami v ostatních obcích patřících pod Praskačku. Tedy v Praskačce, Sedlicích a Vlčkovcích. Toto uspořádání si dobře pamatuji. Pomáhala jsem jako malá zapisovat knížky do přírůstkového seznamu, balit je do papíru, plátna a později do fólie, popisovat perem a tuší, zapisovat úbytky, zpracovávat statistiky, dělit zapsaný fond pro jednotlivé pobočky a pro tyto knihovny také připravovat putovní soubory. Obyčejnou místní lidovou, později jen místní knihovnou se opět stala v době, kdy naše pobočky přešly pod střediskovou knihovnu - nyní Knihovna města Hradce Králové.

V současné době je naše knihovna jednou z knihoven mikroregionu Urbanická brázda a je jednou z mála neprofesionálních knihoven, které mají svůj vlastní knihovní fond. V roce 1920 to bylo 310 knih, v roce 1960 již 2 123 knih a v současné době máme kolem 9 000 svazků.

A proč malá? Až do loňského roku činila plocha místnosti určené pro půjčování 10 m², jak si můžete ověřit ve statistických výkazech. Chtěli jsme samozřejmě umožnit čtenářům výběr z co největšího počtu knih ve fondu, proto jsme se snažili maximálně využít všech prostor. Když to nešlo do šíře, muselo to jít do výše. Využívali jsme sice uzavřené skříňky ve vedlejší velkém sále jako sklad, ale jak sami víte, pokud kniha není vystavena na polici, jako by neexistovala. Díky přechodu na systém půjčování knih přes počítač v únoru 1999 jsme získali další prostor zrušením lístkových katalogů (jmenného, názvového, předmětového a MDT). A stále jsme čekali na slíbenou rekonstrukci knihovny. Ale ruku na srdce: jsou důležitější projekty v životě obce, které mají přednost, jako například kanalizace, oprava prašné ulice s mnoha, mnoha, mnoha výmoly. Avšak jak říkají staří latiníci: „Spes moritur ultima“ neboli naděje umírá poslední.

Pak přišlo 2. pololetí roku 2016. Starosta přišel do knihovny a řekl, že příští měsíc začneme s rekonstrukcí. Nejprve jsme se přestěhovali do vedlejšího velkého sálu, část fondu ponechali v 11 regálech pro potřebu půjčování a část fondu z výběru zabalili do manipulačních boxů (tj. smršťovací fólií obalených, asi 80 cm dlouhých, rohy opatřených balíků s knihami) a uložili. Půjčovali jsme dál a pozorovali probíhající stavební úpravy v bývalé půjčovně a v půdních prostorách. Na konci roku jsme byli nuceni přerušit činnost i v těchto provizorních půjčovních prostorách, protože stavební úpravy pokročily. Zbytek knih jsme zabalili do dalších manipulačních boxů a přestěhovali do nově opravených půdních prostor. Aby naši pilní a poctiví čtenáři netrpěli nedostatkem písmenek, vrátili jsme se k praxi našich prvních knihovníků. Zavedli jsme putovní tašky s knihami, jejichž přechodným domovem se stal dům knihovníka - moje kuchyň a ložnice. Samozřejmě pokud neputovaly mezi čtenáři. K tomu pořádný blok a tužka, abychom měli přehled a údaje o

výpůjčkách mohli zadat do PC, až k němu budeme mít přístup.

Rok 2017 probíhal ve znamení rekonstrukce. Získat stavební povolení, povolení pro přeložku vody, plynu a elektřiny, sladit činnost jednotlivých firem podílejících se na rekonstrukci, technologické přestávky, nepřízeň počasí, plánování vybavení místností, vyhovět platným normám... Každý, kdo něco opravoval, ví své. V listopadu jsme sestavili regály a přestěhovali manipulační boxy s knihami. Pak započala mravenčí práce - najít každé knize důstojné místo v novém prostředí.

Zatím (v době psaní článku) ještě nemáme oficiálně otevřeno. Zbývá doladit drobné detaily, aby vše bylo, jak se patří. Chybí nám ještě regál na časopisy a pojízdný stojan s malými poličkami pro harlekýnky, osvětlovací těleso nad výpůjčním pultem... Ale to hlavní – knihy – je již k dispozici. Všichni pilní čtenáři vědí, že pokud svítíme, půjčujeme.

Kontakt na autorku: knihovna@urbanice.cz

Informace o knihovně na webu obce: <http://urbanice.cz/knihovna>

© 2000-2010 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz · knihovna@svkhk.cz